2016-32-014-00035

Skrivelse af 15. juli 2016 fra advokat

En slagtesvineproducent havde indgået et kontraktligt forhold til en lokal landbrugsrådgivning om leverance af produktions- og fodringsrådgivning. Konsulenten hjalp med at formulere ønsker til specifikke fodersammensætninger, der indhentedes tilbud på hos grovvareleverandører. I perioden før under og efter leverancen af et muligt fejlbehæftet foderparti gennemførtes der opgørelse over forskellige produktionsparametre. Der opstod i foråret 2013 problemer med stærkt forøget dødelighed iblandt slagtesvinene, især grundet blødende mavesår. Mistanken kastedes på foderet og der var en løbende dialog med foderleverandøren uden at det ændrede på sygdomsprævalensen. Et skift af en foderleverance til en anden leverandør medførte en nærmest momentan ændring af situationen. Fokus på fodringsfejl med ansvar hos foderleverandør og/eller fodringsrådgiver forstærkedes. Besætningsejeren anlagde sag imod landboforeningen for rådgiveransvar.

Rådet udtalte:

Rådet har til brug for udtalelsen gjort brug af sagkyndig bistand.

Spørgsmål 1:
Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, om anvendelse af svinefoder indeholdende 0,2 % magnesium kan medføre forgiftning og/eller give symptomer på forgiftning og/eller anden lidelse.

Svar ad 1:
Svinefoder indeholder typisk 0,15-0,19% magnesium, når der ikke tilsættes magnesiumoxid. Tilsættes 0,2% magnesiumoxid til svinefoder vil dette typisk indeholde omkring 0,28% magnesium. Det anses for usandsynligt, at 0,2% magnesium i foder fører til forgiftning eller giver symptomer på forgiftning, da eventuel overskydende magnesium effektivt udskilles via urin.

Tilsvarende svar for tilsætning af 0,2% magnesiumoxid, hvor det dog ikke kan udelukkes, at 0,2% magnesiumoxid tilsat foder kan medføre osmotisk diarre/lind afføring, hvor mineralsalte trækker væske ud i tarmlumen.

Spørgsmål 2:
Det Veterinære Sundhedsråd bedes, hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, oplyse, hvor længe det er forsvarligt at anvende svinefoder indeholdende 0,2 % magnesium, såfremt det skal sikres, at foderet ikke har negativ indflydelse på svinenes helbred.

Svar ad 2:
Såfremt det antages, at 0,2% tilsat magnesiumoxid medfører lind afføring, da finder Rådet det ikke for sandsynligt, at det påvirker svinenes helbred i betydende grad. Længerevarende osmotisk diarre kan have negativ effekt på svinenes helbred.

Spørgsmål 3:
Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, om det er helbredsmæssigt forsvarligt som eneste fodertype at anvende svinefoder indeholdende 0,2 % magnesium - uanset om det er for en kortere periode.

Svar ad 3:
Rådet finder det ikke sandsynligt, at 0,2% magnesium eller 0,2% tilsat magnesiumoxid påvirker svins helbred.

Spørgsmål 4:
Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, hvilke skadevirkninger - om nogen - tilsætning af magnesium til foder, således at foderet indeholder 0,2 % magnesium, kan medføre.

Svar ad 4:
Foder med 0,2% magnesium anses ikke at medføre skadevirkninger af magnesium. Tilsætning af 0,2% magnesiumoxid kan dog ikke udelukkes at medføre osmotisk diarre/lind afføring, men det er tvivlsomt, om dette resulterer i egentlige skadevirkninger.

Spørgsmål 5:
Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, om der efter Rådets vurdering er forskel på, om der anvendes magnesiumoxyd eller magnesiumsulfat.

Svar ad 5:
Magnesiumoxyd er lig med magnesiumoxid og har kemisk formel MgO og indeholder 60% magnesium baseret på molvægt.

Magnesiumsulfat (anhydrat) har kemisk formel $MgSO_4$ og indeholder 20% magnesium baseret på molvægt.

Indholdet af magnesium i de to produkter vil medføre, at tilsætning af magnesiumoxid resulterer i højere koncentration af magnesium i foderet end for en tilsvarende tilsat mængde magnesiumsulfat. 2 g magnesiumoxid/kg foder giver således ca. 1,2 g magnesium/kg foder og 2 g magnesiumsulfat/kg foder giver ca. 0,4 g magnesium/kg foder. Dette skal ses i relation til foderets naturlige indhold af magnesium på typisk 1,5-1,9 g/kg.

Tilsætning af Magnesiumsulfat forventes ikke at føre til øget risiko for osmotisk diarre sammenlignet med magnesiumoxid.

Spørgsmål 6:
Rådet bedes oplyse, om der ved tilsætning af 0,2% magnesiumoxyd til foderet ville have været 2,53 g magnesium/FE.
Samtidig bedes det oplyst, om der ved tilsætning af 0,2% magnesiumsulfat vil være 1,86 g magnesium i blandingen.
Herefter bedes Rådet oplyse, om der vil være ca. 0,67 g mindre magnesium pr. FE ved anvendelse af magnesiumsulfat som tilsætning til foderet frem for anvendelse af magnesiumoxyd.

Svar ad 6:
Rådet finder, at det er højst sandsynligt med de valgte råvarer, at tilsætning af 0,2% magnesiumoxid til foderet vil resultere i 2,53 g magnesium/FE.
Rådet finder, at det er højst sandsynligt med de valgte råvarer, at tilsætning af 0,2% magnesiumsulfat til foderet vil resultere i 1,86 g magnesium/FE.

Rådet finder, at det er højst sandsynligt, at der er 0,67 g mindre magnesium/FE ved anvendelse af magnesiumsulfat fremfor magnesiumoxid.

Spørgsmål 7:
Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, om sagen i øvrigt giver anledning til bemærkninger.

Svar ad 7:
Nej.

Tillægsspørgsmål:
Sundhedsrådet anmodes om at gennemgå bilag M og herefter oplyse om de forhold, der er beskrevet i sagsøgers besætning kan skyldes den bakterie, der i henhold til bilag M er blevet kaldt Fusobacterium gastrosuis.

Sandsynlighedsgraden bedes venligst beskrevet, og svaret bedes begrundet.

Svar ad tillægsspørgsmål:
Rådet finder, at spørgsmålet er af spekulativ karakter, idet Fusobacterium gastrosuis er en bakterie, som for nyligt er blevet isoleret i maver fra svin, og den er ikke – heller ikke fra det omtalte Ghent University – påvist eller forsøgt påvist at have nogen sammenhæng med mavesår, som det er antydet i artiklen fra Hyologisk.

Afgørelse:
Sagen blev hævet.